

Sygn. akt IX U 51/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 listopada 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 51/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 23.11.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu K. B. (B.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie z 10.4.2019 r., domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem zarobków z lat 1970-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 28.6.1995r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1982-1987. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 319,27 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Prawomocną decyzją z 23.12.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 217,55 %.

(...) skarżący złożył kolejny wniosek o przeliczenie wymiaru podstawy emerytury, wskazując, iż do tego przeliczenia należy uwzględnić zarobki z lat 1964-1996.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie, gdyż wwpw nadal wynosił 217,55%.

(dowód: akta rentowe, w szczególności druki Rp-7 z lat 1982-1987, 1980-1981, 1988-1995)

Ubezpieczony od 1.08.1964 zatrudniony był na KWK (...) jako rachmistrz, od 31.12.1965 do 30.06.1971 jako młodszy górnik pod ziemią, od 1.07.1971 starszy technik w dziale techniki i organizacji produkcji z wynagrodzeniem 3.200zł plus premia, od 1.07.1972 - 3.250zł, od 1.02.1974 starszy specjalista przygotowania produkcji z wynagrodzeniem 4.000zł, od 1.06.1975r. starszy specjalista do spaw opracowań dokumentacji ruchowej z wynagrodzeniem 4.000zł, od 1.01.1976 nadgórnik z wynagrodzeniem 4.000zł w oddziale wydobywczym, od 1.07.1977 też nadgórnik w oddziale wydobywczym, od 1.01.1976 dodatek funkcyjny dodatkowo 500zł, od 1.01.1977 wynagrodzenie 4.000zł dodatek funkcyjny 800zł, od 1.08.1978 nadgórnik oddziału wydobywczego wynagrodzenie 4.300zł dodatek funkcyjny 800zł, od 22.01.1979 wynagrodzenie 4.600zł dodatek funkcyjny 800zł (jak wynika z akt osobowych od tego dnia system pracy czterobrygadowej), od 1.02.1979 powrót do pracy zmianowej z wynagrodzeniem 4.300zł dodatek funkcyjny 800zł, od 1.04.1979 wynagrodzenie 4.600zł dodatek funkcyjny 1.000zł. od 1.11.1979 wynagrodzenie 4.900zł dodatek funkcyjny 1.500zł.

Ubezpieczony pracował w oddziale wydobywczym, w systemie zmianowym. Otrzymywał pełne wynagrodzenie z Karty Górnika.

10.1.1970 r. zawarł związek małżeński. Od 1970 r. miał pełny deputat węglowy.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), w szczególności karta ewidencyjna i płacowa, legitymacja ubezpieczeniowa z wpisem zasiłków z lat 1970-1979, zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 23 akt,).

Organ rentowy wyliczył wynagrodzenie ubezpieczonego za sporny okres 1971-1979. W wynagrodzeniu tym przyjęto zarobki ujawnione w karcie przebiegu pracy zarobkowej z KWK (...), 8 ton deputatu węglowego. Nie uwzględniono w tym wynagrodzeniu wynagrodzenia z Karty Górnika. W oparciu o to wyliczenie ZUS ustalił wwpw w wysokości 237,73 %

(dowód : wyliczenie ZUS k. 34-36)

Wyliczenie to słusznie zakwestionował ubezpieczony , gdyż ZUS nie wziął pod uwagę wszystkich składników wynagrodzenia, tj. wynagrodzenia z Karty Górnika .

Dodając do kwot wynagrodzeń uwzględnionych przez ZUS jedynie należne ubezpieczonemu na podstawie protokołu dodatkowego nr 293/PW z dnia 27.11.1970r. i dołączonej do niego tabeli, tj. załącznika nr 5 do protokołu § 10 pkt.2 a następnie zmienionego protokołem dodatkowym nr 343/PW z dn. 4.02.1974r. obowiązującym od 1.02.1974 (zał. nr 7 do protokołu)i UZP z dn.1.01.1975r (tabela nr 7) odnośnie miesięcznych stawek specjalnego wynagrodzenia kwartalnego z Karty Górnika za lata 1971 – 1979 Sąd doliczył wynagrodzenie z Karty Górnika i tak na podstawie tych tabeli biorąc pod uwagę miesięczną płacę zasadniczą ubezpieczonego i staż pracy :

- **w roku 1972** stawka wynagrodzenia z Karty Górnika wynosiła - 520zł miesięcznie, co daje za cały rok 6.240zł, zwiększając tym samym łączne wynagrodzenie odwoływającego do kwoty 53,210zł, ze wskazaniem wwpw **176,73%**,

- **w roku 1973** stawka była ta sama 520 zł miesięcznie, co łącznie daje 6.240zł wynagrodzenia z Karty Górnika, co zwiększa wynagrodzenie do 53.540zł i wwpw **159,46%**,

-**w roku 1974** na skutek zmiany przepisów od lutego Karta Górnika wynosiła 700 zł co łącznie daje kwotę z tytułu Karty Górnika 8.220zł, zwiększając wynagrodzenie odwoływającego do 64.994,99zł i **wwpw 170,05%**,

-**od 1975r.** za efektywnie przepracowane wszystkie dniówki przysługiwała podwójna Karta Górnika, odwołujący zgodnie z kartą zasiłkową nie posiadał żadnych zwolnień lekarskich w 1975r, tak też stawka 700zł została podwojona do 1.400zł, co za 12 miesięcy daje wynagrodzenie z Karty Górnika 16.800zł i łącznie wynagrodzenie 77.036,63zł, **wwpw 164,06%**

- **w 1976r.** odwołujący posiadał zwolnienia lekarskie od stycznia do maja, zgodnie ze zmienionymi przepisami wynagrodzenie z Karty Górnika wynosiło 25 % wynagrodzenia zasadniczego, za 7 miesięcy efektywnie przepracowanych daje to kwotę 16.800zł wynagrodzenia z Karty Górnika, co zwiększa łączną kwotę wynagrodzenia do 84,233,82zł , dając współczynnik **163,97 %**,

-**w 1977r.** zgodnie z kartą zasiłkową odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim we wrześniu i październiku, czyli miał efektywnie przepracowanych 10 miesięcy, tak też z wynagrodzenia zasadniczego z 10 miesięcy 48.000zł 25 % to 12.000zł, podwojone daje kwotę 24.000zł wynagrodzenia z Karty Górnika, co zwiększa wynagrodzenie do kwoty 99.353,75zł i daje wwpw **180,15%**,

-**w 1978r.** odwołujący chorował w lipcu, od stycznia do czerwca jego łączne wynagrodzenie wynosiło 28.800zł, od sierpnia do grudnia 25.500zł, czyli łącznie 54,300zł, z czego 25 % to 13.575zł a podwojone daje kwotę 27.150zł, co zwiększa wynagrodzenie ubezpieczonego do 103,282,72zł, dając wwpw **176,12%**,

- **w roku 1979** odwołujący nie chorował, łączne wynagrodzenie odwoływającego wynosiło 67.396,81zł, z czego 25 % to kwota 16.849,20zł, co podwojone daje 33.698,40zł, co zwiększa wynagrodzenie odwoływającego do 112.828,03zł, a zatem wwpw wynosi **176,50%**.

Najkorzystniejsze lata dla odwoływającego z lat 1972 - 1995, to rok 1972, 1977, 1978, 1979 i lata 1980 - 1995, co łącznie daje współczynnik z 20 lat 4.894,62, co podzielone przez 20 daje współczynnik **244,73%**.

Obliczenie wwpw:

- za rok 1972 - 176,73 %,
- za rok 1977 – 180,15%,

- za rok 1978 – 176,12 %
- za rok 1979- 176,50%
- za rok 1980-248,76%
- za rok 1981- 259,41%
- za rok 1982- 323,99%
- za rok 1983 -336,87%
- za rok 1984-291,35%
- za rok 1985- 303,40%
- za rok 1986-321,53%
- za rok 1987-358,85%
- za rok 1988-264,79%
- za rok 1989 – 235,39%
- za rok 1990-286,97%
- za rok 1991-221,31%
- za rok 1992-193,22%
- za rok 1993-199,05%
- za rok 1994-237,13%
- za rok 1995-103,10%

4894,62 : 20 = **244,73%**

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wniosek dowodowy ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jako bezprzedmiotowy, gdyż Sąd samodzielnie dodał do wynagrodzenia ustalonego przez ZUS brakujące wynagrodzenie z Karty Górnika, podwajając ją za miesiące efektywnie przepracowane.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 244,73 %, a więc nie przekracza 250%.

Organ rentowy za lata 1971-1979 dokonał wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego na podstawie zarobków wynikających z karty przebiegu pracy, tj. wynagrodzenia zasadniczego, dodatków za II zmianę, dodatków nocnych i 8 ton deputatu węglowego od 1.01.1971 do 31.12.1979r.

Wyliczenia organu rentowego z uwzględnieniem wskazanych stałych składników wynagrodzenia są prawidłowe, przy czym organ rentowy niesłusznie nie wliczył do wynagrodzeń za lata 1971-1979 dodatków przysługujących z Karty Górnika.

Sąd doliczył kwoty przysługujące ubezpieczonemu z Karty Górnika do wynagrodzenia wyliczonego przez organ rentowy, a następnie obliczył najkorzystniejszy WWPW, z uwzględnieniem wystawionych zaświadczeń Rp-7 i z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1972-1977, 1978-1979, 1980-1995 wynosi 244,73 %, a więc nie uzasadnia przeliczenia emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia